

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

actiefonline@gmail.com

3e jaargang, nummer 6

Emoties zijn belangrijk maar helaas nemen ze weleens een loopje met ons, waardoor we niet altijd op de juiste manier reageren. De Oppepper gaat deze week daarom over zachtmoedigheid.

Oppepper

Toen de twee soldaten van de keukenploeg aan het sjouwen waren met een enorme dampende soepketel hield de eerste luitenant hen staande.

“Als officier is het mijn taak om ervoor te zorgen dat de mannen goed te eten hebben,” zei hij uit de hoogte. “Laat mij die soep maar eens proeven!” Hij duwde een soldaat ruw op zij en pakte de soeplepel.

“Maar mijnheer,” stamelde een van de soldaten. “Die soep...”

“Hou je mond, vlegel,” bulderde de luitenant. “Weet je wel ik ben. Als ik iets vraag, gebeurt het.”

Zonder verder te luisteren trok hij de soeplepel uit de ketel en slurpte hij de inhoud naar binnen.

Even was het stil en toen barstte hij woedend los: “Wat een viezigheid! Het lijkt wel afwaswater!”

“Jawel luitenant,” zei de andere soldaat onzeker. “Dat is het ook. Dat probeerden we u nog te zeggen!”

Onze geest is aanstekelijk

Ieder mens is ernaar op zoek. Rust, vrede... vertrouwen.

Een plaats om tot jezelf te komen. Waar je je even kunt terugtrekken en weer opladen. Waar je drinkt uit de bron van het levende water. Maar de wereld kent die plaats nauwelijks. Die is gehaast, nerveus en vol onrust. Daar moet voortdurend worden aangepakt en wordt er van alles van je verwacht. Het ene probleem is nog niet voorbij of het volgende klopt alweer aan. Maar Jezus heeft ons een andere weg getoond. Hij zei: “Leer toch van Mij. Ik ben vriendelijk en nederig van hart. Bij Mij zult u diepe innerlijke rust vinden.” (Mattheüs 11:28)

Juist daarom zouden wij die moeten tonen.

Onze geest zou die rust, dat vertrouwen en die zachtmoedigheid moeten uitstralen, want onze geest is aanstekelijk en zo brengen wij dat vertrouwen en die rust in de wereld.

Als jij het uitstraalt zullen mensen zo ook op jou reageren. Maar als jij het niet uitstraalt en net zo gespannen en zenuwachtig bent als de wereld, dan krijg je het op je eigen boterham terug.

Kijk bijvoorbeeld eens naar Mozes. Er staat over hem geschreven dat hij de zachtmoedigste man ter aarde was (Numeri 12:3) maar helaas herinneren we ons hem vooral om zijn woede-uitbarstingen en de momenten waarop hij het in zijn frustratie uitschreeuwde, niet meer naar God luisterde en er een potje van maakte. Helaas herinneren de mensen zich je fouten en tekortkomingen over het algemeen beter dan alle goede dingen die je hebt gedaan. Daar zouden wij dus voor moeten waken.

Wij zouden God oprecht moeten vragen om ons te helpen om te groeien op het gebied van zachtmoedigheid, nederigheid en geduld. Het is een vrucht van de Geest die de wereld heel hard nodig heeft.

Zachtmoedigheid en nederigheid betekenen niet dat je onderdanig voor anderen door het stof kruipt en alles maar over je heen laat komen terwijl je van binnen aan het koken bent. Dat bedoelt God niet.

Ook Mozes had het vaak bij het rechte eind toen hij het volk van God er van langs gaf voor hun rebelse ongehoorzaamheid. Maar wat wij moeten leren is om zo geborgen te zijn in Gods kracht dat onze houding en onze geest te allen tijde de juiste boodschap doorgeven. En dat is Gods boodschap. Niet de onze. Gods boodschap is er een van rust en vertrouwen, zelfs als de dingen fout gaan, en er gecorrigeerd en vermaand moet worden.

Daarom is het allerbelangrijkste wat wij kunnen doen, er voor zorgen dat wij zelf dicht bij God leven en voortdurend met Hem in contact staan. Wij moeten leren hoe we allereerst zelf aan de voeten van Jezus kunnen rusten en rechtstreeks door Zijn hand gevoed kunnen worden. Als je dan de wereld instapt straal je iets uit. Dan heb je iets te geven en stapel je geen spanning op de schouders van anderen. Dan geef je richting, rust en inspiratie. Daarom zouden wij eigenlijk geen stap mogen verzetten zonder dat wij die vrede zelf gevonden hebben. De rust die over je komt na echt met God gecommuniceerd te hebben is een teken van echt geloof en brengt de vruchten van de Geest in je leven. Dan kun je anderen letterlijk troosten met de vertroosting waardoor je zelf getroost bent, zoals de Bijbel ons maant. (2 Korinthe 1:4)

